

Elis PODNAR
fotografie

Huguette BERTRAND
poezie

Irizări de imagini și poezie

Éditions En Marge

Cuvânt înainte

Această carte pe suport digital, în format PDF, a fost mai întâi prezentată în franceză, pe Internet în 20 februarie 2014. Și iată că **George Holobaca**, scriitor, membru al Penn Clubului din România (Uniunea Scriitorilor din România), profesor de franceză rezident în România, a propus coautorilor să traducă împreună cu soția sa **Corina**, tot profesoară de franceză, poemele în limba română, ceea ce ele au acceptat cu plăcere.

Generozitatea traducătorilor pentru limba franceză va permite să prezentăm acest PDF în limba română. Pe această cale autoarele le aduc mulțumiri călduroase.

Avant-propos

Cet ouvrage sur support numérique en format PDF fut d'abord présenté en français sur l'Internet le 20 février 2014. Et voilà que **George Holobaca**, écrivain, membre du Penn Club de Roumanie, de l'Union des Ecrivains de Roumanie et professeur de français résidant en Roumanie, proposa aux co-auteurs de traduire avec son épouse **Corina** également professeur de français, les poèmes en langue roumaine, ce qu'elles ont accepté avec plaisir.

La générosité et leur passion pour la langue française de Corina et de George auront ainsi permis de présenter ce PDF en langue roumaine. Qu'ils en soient ici chaleureusement remerciés par les co-auteurs.

Prezentare

Datorită lui Elis Podnar, fotograful, sunteți invitați la întâlnire în 24 de locuri diferite, prin anotimpuri, pe câmpuri, orașe, pe mare și chiar în cer.

Ca să nu vă rătăciți, poezia lui Huguette Bertrand vă propune reperele lirice.

Plimbare plăcută !

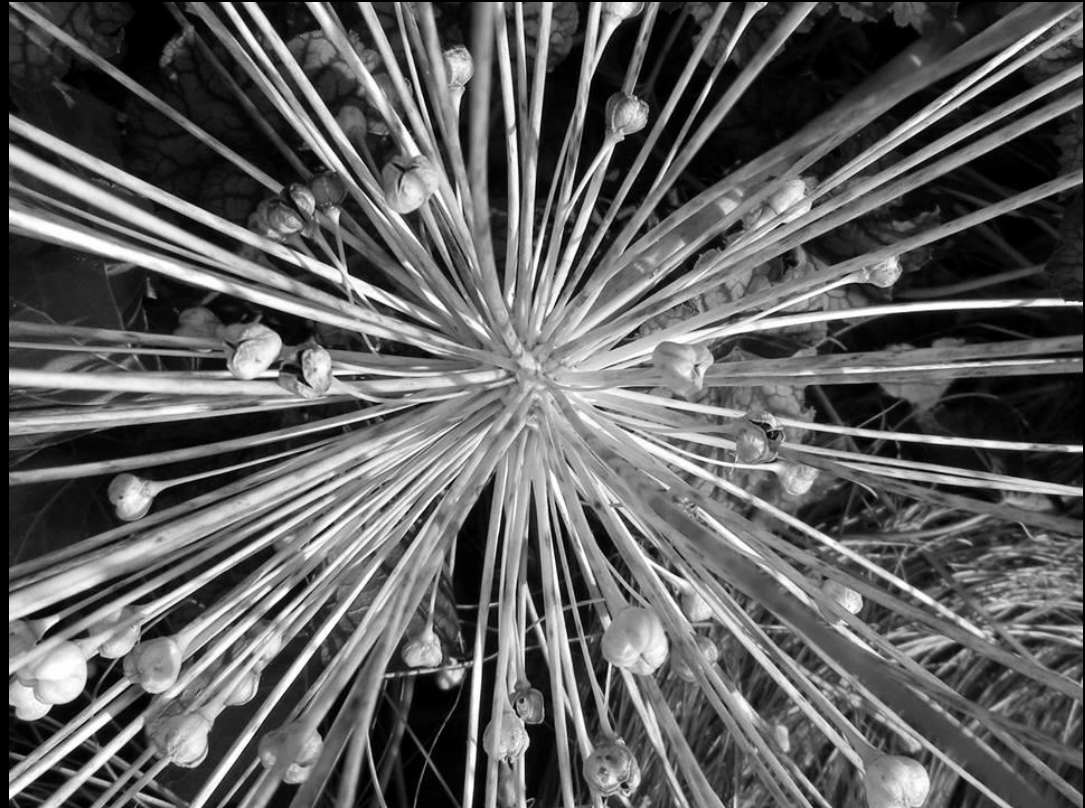

Privirea înceteșată
o fereastră plânge
în fața destinului
toamnei ce se așterne

Destinul toamnei
când arborii
se dezbracă
când ramurile lor
se împletesc
în jurul unui regret
când culorile terne
curg
din ochii
trecătorilor
rătăciți

O sclipire de eternitate
ori raza primăverii
ne face cu ochiul
prin lentila prezentului?

întrebarea se aşterne
pe-un covor de trandafiri
ademeneşte privirea
în inima prezentului
se surpă
fără logică
zilele
fără să ştiu de ce
mă dizolv
în farmecul
razei

Drumul prea lung al iernii
ne-ndeamnă
s-alungăm vârtejirile
de zăpadă troienită
de pe caldarâmul Istoriei
fără să ne pese că temurăm de
frig
sub mantaua
gândurilor înghețate

îngheț dezgheț reîngheț
o poveste de iarnă
pe un drum viscolit
nu-ți mai dezvălui gândurile
nici senzațiile de frig
în urma plugului de zăpadă
sperat !

Stalactitele senzațiilor noastre de frig
culese de pe drumul timpului
ocrotite sub streșini
în așteptarea
unor vremuri mai bune
vor curge picătură cu picătură
sub soarele nepăsător
fără a lăsa nicio urmă
pe retina zilelor
fără voia de-și reface frumusețea
uitându-și devenirea
și chiar acoperișul
ce le-a adăpostit

Ogor nelucrat
pământul arat
a hrănit
păsările
călătoare
și pe semănător
acum se odihnește
sub plapuma
buruienilor
posomorâte
în așteptarea
altor semințe
se visează
preschimbat
într-un tânăr blond
din lanurile de grâu

În alandala de ramuri
dindărătul gratiilor
ca o dantelă
ochiul malițios
distinge
cum unele mor
pe când celelalte se-apleacă
timpul privirii
tulburat de-atâtea mișcări
se prelungește în seva
ce le va înfrunzi sigur
la primăvară

Cer
mare
un vapor
o geamandură

departe
foarte departe
o idee rătăcită
printre valuri
va reuși poate
să remodeleze
lumea
după viziunile ei
din această imagine

În vârful tulpinilor
mâini înzăpezite
se înalță
imploră
întoarcerea soarelui
în inerția rece
a sevelor înghețate

prin rădăcinile
cuminți
rugămințile
sălășluiesc în brațele
ce-așteaptă
să fie libere

Pe-o ramură
un corb
gata de zbor
din înaltul copacului
pândește firimiturile probabile
fără brânza din fabule
nu-i pasă de toamna
bleu-gri
nici de decorul ei
ce prevestește iarna

Cer înșelător
nu sunt ozeneuri
ci cugetări luminoase
în zbor

vârtejesc
se zăpăcesc
și stau de vorbă în liniște
în tumultul
de pe bulevarde
apoi prin odăi
când vine noaptea
tac

în zori
învăluite în vise
se-nalță
ne tulbură ochii

Iată ! un lampadar cu dantelă
reversibilă
devine un duș luminos
sub care după momentul zilei
poți să citești
sau să faci baie

se cere un răgaz
pentru cei friguroși
căci dantela te poate zgâria

când citești
cel mai bine e-acasă

Desprindere
un stol de dropii
brăzdează fără GPS
cerul
iau în răs sateliții
ne cutreieră privirile
uimite
de zborul lor planat
în rânduri strânse
strigătele lor de primăvară
și de toamnă
ne-nvață
că-i mai bine să zbori împreună
decât de unul singur

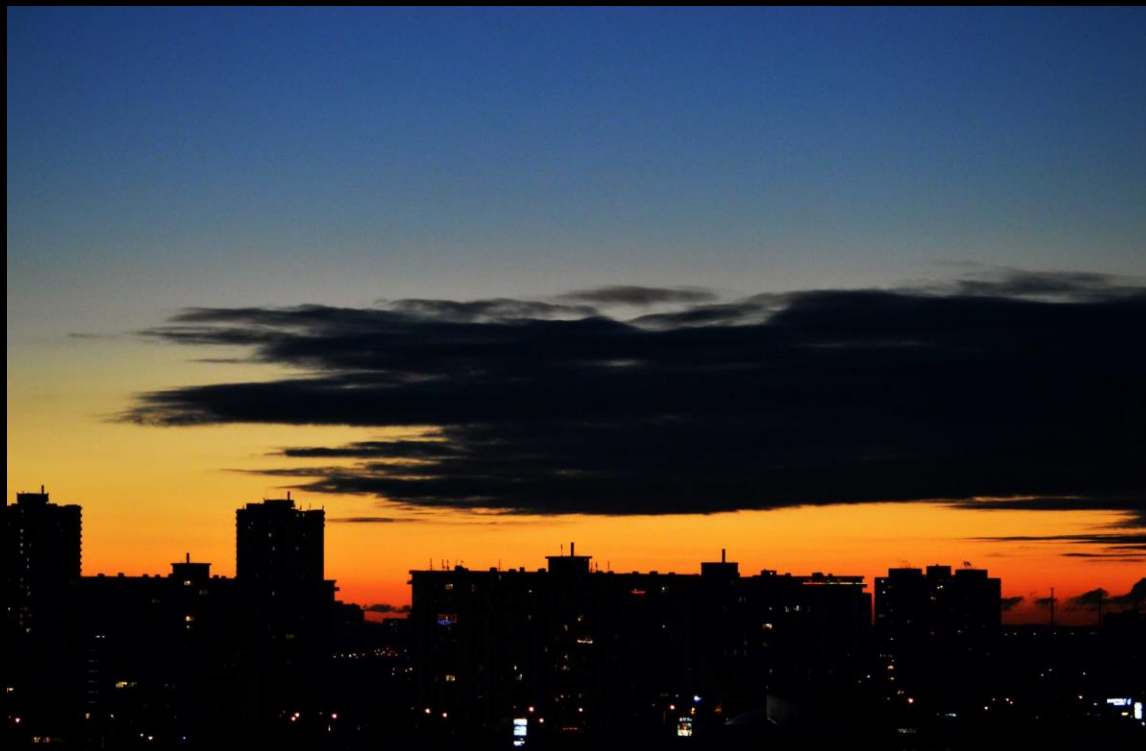
În această fierbere
se ivește o imagine
care în trecere
strobește
pagina cu cuvinte divizate
de valuri
deturnând sensul
dintr-un vârtej
de iubire
din marea dezlănțuită
și din privirea domesticită

Deja pregătit pentru seceriș
snopul visează la pâinea
din mâinile celor flămânzi

visează solidar
gata să creadă
că un singur snop
poate sătura tot mai mulți

timpul secerișului
visează pâini înfrățite
când sunt tăiați snopii

Tăcere peste oraș
doar seninul cerului
din amurg
cu pete negre de cerneală
liniștește pe cei ce dorm

persistă
doar câteva lumini
ce ne permit să ghicim trecerea
dintr-o mână în alta
a mărunțișului
sumele mari se tranzacționează
în plină zi
în fața mulțimilor
revoltate !

Lebedele au părăsit lacul
fac loc ierburilor să danseze
pe oglinda apei

vântul le îmbrățișează
se vârtejesc
și alunecă pe reflexia
imaginii
ca nimfele
se împletesc în priviri
apoi se salvează când se-nchid pleoapele

mulțimea de trestii
cu picioarele în apă
e bine dispusă
și se cufundă în noapte
până la viitoarele reflexii

Răbdătoare
înaintează cu lentoare
în pașii
spre caravană
se-ndreaptă spre țintă
purtând cu sine
tăcerile
pe care nu le atinge teama
avansează conștiincios
în linie dreaptă
până la punctul final din poem

scopul
punctul final
e tocmai lentoarea

E-atât de demult
că și-a pierdut secundele
și orele
timpul nu mai contează
și nici chiar ea

stă de pază
în cartier
are-ncredere-n trecători
pe durata prezentului
se face utilă
mai ales seara
la lumina ambelor brațe

atât de demult fiind luminează noaptea
dar ziua nu vă bazați pe ea !

La ce se gândește ?
poate la mâinile care l-au făurit
apoi l-au izbit
de Poarta Infernului
pentru ca apoi să-l creeze atât de impozant
renumit iubit adulat

viața de statuie
nu-i deloc tihnă
e iadul din muzeul turiștilor
și-al porumbeilor

e inutil să-l plângem pe gânditor
și gândirile sale
el e de bronz
și noi suntem gândirea sa
din miezul lucrurilor

Ivirea copacului
în inima omului
își înalță strigătul
către abisul din cer
când verdele cedează locul griului
în decorul încremenit

În inima priveliștii
formele își ies din tipare
strigătul devine dens
câteva ramuri se sprijină
pe omul ce a prins rădăcini

Oare ce pot să-și povestească
aceste păsări călătoare

Una foarte strâns conectată
pe liniile de ascultare
colportează rumorile
ce-atârnă de capătul firului

rumori conforme stărilor de spirit
ale unui prezent necruțător
cu foiletoane decadente
rumori private
rumori publice
sevite-n felii
la picnicul vesel
al serviciului liber

bilet plătibil la stâlpul infamiei
fiindcă fiecare rumoare își are răsplata !

Străvezii de frică
gata să-și piardă capul
după ce-au rupt-o la fugă
și-au pierdut brațele
prin pânțele orașului

la ieșire
un omuleț alb
dintr-o cutie galbenă
le-a îndreptat
din fericire
în direcția inversă
au scăpat
ca prin urechile acului

nu rămân decât urmele
acestor statui
în colțul unei străzi
din New-York

Naufragiații după o lungă
călătorie
și-au pierdut vâslele
iar țipetele lor reverberează
în aerul glacial al Nordului

ziua pândesc
vreo slavare
noaptea devin disperați
în ambarcațiunea
ce-i poartă în larg
spre viitorul nesigur
poate mâine

Aceste cuie vechi
au fost cândva de folos
acum nu mai servesc la nimic
ruginite căzute-n paragină
aruncate grămadă
într-o găleată

unele au deprins pe copii
să mânuiască ciocanul
altele au susținut ziduri
au ținut la respect mobile
pentru ca-n cele din urmă să cedeze
locul
formelor fără vreo gaură
în care să-și vâre nasul

ruginite și strâmbe
își mai aduc aminte
de mâinile ce le-au bătut
cândva

Elis Podnar

Fotograf și scriitoare, Elis Podnar, s-a născut în România în anul 1973. Din 2002 locuiește la Toronto, Canada. Scrie poeme mai ales în franceză, engleză și română. Materia sa fotografică se inspiră din natură sau spațiul citadin și încearcă să îmbogățească sensul formelor și al luminii.

[Son Facebook](#)

mrspodnar@yahoo.com

Huguette Bertrand

Scriitoare și editoare, Huguette Bertrand, scrie și publică poezie de 30 de ani și o prezintă pe Internet din 1996. A colaborat în mai multe lucrări cu artiști plastici și fotografi, în care a asociat poezia cu imaginea vizuală. Web-ul e casa sa spirituală și pentru a o vizita vă dă întâlnire pe site-ul său.

[Son site](#)

[Son blog](#)

[Son Facebook](#)

hb.poete@gmail.com

Éditions En Marge

Trois-Rivières, Québec, Canada

Courriel : hb.poete@gmail.com

Ilustrația copertei : Elis Podnar

© Éditions En Marge

Dépôt : martie 2014

Collection électronique,

Bibliothèque et Archives Canada

ISBN 978-2-921818-67-4

Toate drepturile rezervate pentru toate țările